

29. DÖNEM TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİNİN I. BÖLGELER ARASI TOPLANTISI (12 - 13 - 14 NİSAN 1996 ANTALYA)

Merkez Heyeti'nin Değerli Başkanı ve üyeleri,
Sayın Misafirler, Değerli Meslektaşlarım,

Kocaeli Eczacı Odası adına hepimizi saygıyla selamlıyorum. Eylül ayında göreve geldiğimizden bu yana geçen süre içerisinde ne yazık ki gündemimizin büyük bir bölümü, eczacı arkadaşlarımızın Resmi Kurumlardan alacakları paralarla ilgili ödenek arayışları ile geçiyor.

1995 yılında duyuma kalan ödemelerle ilgili bugüne kadar herhangi bir gelişme olmadı. Umuyoruz ki yeni sözleşmeler çıkıncaya kadar bu sorun çözümlenir. Ödemeleri duyuma kalan Kurumlara ve Basına hem Kocaeli Eczacı Odası'nın Olağanüstü Genel Kurulu'nda, hemde T.E.B.'nin 29. Dönem Olağan Kongresi'nde aldığı kararı bildirdik. Yönetim Kurulumuz sorun çözümlenmezse, ilgili Kurumların 1996 yılı İlaç Alım Sözleşmelerini imzalamamakta kesin kararlı.

1996 yılının ilk dört ayında da pek çok kurumda ödenek gelmemesinden dolayı reçeteler beklemekte, meslektaşlarımız mağdur olmakta. Geçtiğimiz ayın sonunda bazı meslektaşlarımız devletten ilaç paralarını alamadığı için gelir vergilerinin ilk taksidini ödeyemediler. Merkez Heyeti'nin alacaklarımızın vergi borçlarına takas edilebilmesi için Maliye Bakanlığı ile görüşmesi istediğimizi bir kez daha yineliyoruz. Başkanlar Danışma Kurulu Toplantısı'nda alınan karar doğrultusunda Kocaeli Milletvekillerimizi Odamızda Davet ederek ödemelerle ilgili sorunlarımızı anlattık.

İlimizde görüşemediğimiz milletvekilleriyle, Başkanımız ve Yönetim Kurulu üyelerimiz daha sonra Ankara'ya giderek Mecliste konuşma olanağı buldular. Ayrıca Bütçe Plan Komisyonu'nda görevli Zekeriya TEMİZEL ve Meral AKŞENER'ide ilaç ve tedavi giderlerinin ödeneğe bakılmaksızın ödenmesi için bütçeye bir hüküm konulması konusunda ikna etmeye çalıştık. Bütün bu çabalarımıza rağmen bu yılda böyle bir hüküm konulması konusunda büyük kuşularımız var. Bölgemizde Ocak ayında Saymanlık Müdürleriyle de konuşarak kurumlara verdiğimiz reçete zarflarının üzerine yapılandırılmak üzere etiketler hazırladık. Bu etiketlerde eczane adı, saymanlık kabul tarihi, kayıt numarası, fatura numarası, reçete adedi gibi bilgiler var. Amacımız kurumlara verdiğimiz reçetelerde zaman zaman yaşanan evrak kayıplarını önlemek ve zaten yetersiz gelen ödeneğin eşit bir şekilde dağıtımını sağlamaktır.

TEB, Merkez Heyeti'ne, Bütçe Uygulama Talimatına bu etiket uygulamasının koyulması ile ilgili öneri gönderdik. Sanıyoruz Maliye Bakanlığı, Protokole bize nasıl fatura keseceğimizi bile öğretmek için hüküm koyarken; milyonlarca liralık reçetemizi teslim

alırken böyle bir sorumluluğun altına imza atmak istemiyor.

Burada not olarak belirtmek istediğim bir konu var. SSK ve Sağlık Hizmetleri Kurultayı'na Kocaeli Eczacı Odası'm temsilen, Yönetim Kurulu üyemiz ve aynı zamanda Kamu Eczacıları Komisyonu üyemiz Ecz. Meltem KÜÇÜKŞENGÜL katılmıştır. Bölgemizde Eylül ayından bu yana yaşadığımız bir aşırı sorunu var. Eczacı Depolarının bazı fabrikalara ve doktorlara direkt aşı satışı yapması ile ilgili tespitlerimiz oldu. Konuyla ilgili Merkez Heyeti kanalıyla Sağlık Bakanlığı'ndan görüş istedik.

Üç ay sonra Sağlık Bakanlığı Temel Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nden, okuduğumuzda hayretler içinde kaldığımız yanıt geldi. Yazıda 984 sayılı Kanunun II. maddesi ilginç bir biçimde yorumlanmış ve soğuk zincir kurallarına uyulmak koşulu ile ithalatçı yada depocu satış fiyatı üzerinden hekimlere doğrudan aşı satışı yapılabileceği görüşü savunulmaktadır.

Ayrıca yazıda yaşanan geyesinin aşı ilaç gibi müstahzarları eczanelerden geçirmek suretiyle, eczanelere kar sağlamak değil, müstahzarları tehlikesizce ve uygun şartlarda ihtiyaç sahiplerine intikal ettirmektedir denilmekte.

6197 sayılı yasa incelendiğinde doktorlara yasal olarak böyle bir yetki verilmediği açıktır. Genel Müdürlüğün yasayı uygulamak yerine eczacılara tavır alarak ve hiçe sayarak yasayı yorumlaması kanunun çözümü ile ilgili çabalarımızı engellemiştir. Merkez Heyeti'nin konuyla ilgili nasıl bir tavırla olacağını merakla bekliyoruz. Türk Eczacılar Birliği'nin 40. Yılı nedeniyle çeşitli etkinlikler düzenleme çabası içindeyiz. Ülkemizin sağlık sorunlarının ve bu sorunların önemli bir parçasını oluşturan ilaç ve Eczacılık sorunlarının çözümü için tüm meslektaşlarımızın görüşlerini ortaya koyması gerektiğine inanıyoruz.

11 Mayıs'ta Mesleğimizin Dünü, Bugünü ve Yarını tartışacağız, TEB'nimde katılacağı bir panel hazırlıyoruz. Tüm Odalarımıza en kısa zamanda davetiyelerimizi ulaştıracağız. Eczacılık sorunlarımızı en iyi bizler biliyoruz, çözümünde de Eczacı Örgütleri olarak bizler birbirimize güvenerek, birbirinden çok farklıda olsa çözüm önerileri ortaya koyarak tartışabilmeliyiz.

Sağlıkta özelleştirmeye gelince; Kamu Sigorta Kurumlarının özelleştirilmesinin karşısında olmak için yeterli neden vardır. Burada sorulması gereken soru özelleştirme ile devletin Kamu Sosyal Güvenlik Kurumlarından

kaynaklanan yükü ortadan kalkacak mı? Pek mümkün değil. Çünkü özelleştirme ile birlikte Genel Sağlık Sigortası düşünülüyor. Ne kadar gerçekleşir bilemeyiz. Ancak bu durumda da işsizlik Sigortası ve Sosyal Güvenlik dışında kalan insanların Sağlık Sigortaları devlet tarafından ve devlet gelirlerinden karşılanmayacak mı?

Sahi bu Yeşil Kartlar ne oldu, akabeti belli midir? Ne yazık ki devlet - sermaye çelişkisi içinde bakanlar, devletin ve dolayısı ile insanların gelirlerini yükseltme mantığı içinde bakamıyorlar. Çoğu kez ülkeyi yönetenlerce yapılan işler, politik unsurlardan ileri geçmiyor.

Gelir düzeyi aynı olan bir toplulukta özelleştirsenizde, özelleştirmeseynizde yaşam standardını yükseltmezsiniz. Özelleştirerek küçük bir sermayedar grubu daha yaratmış olursunuz o kadar.

Ülkemizde özel Sağlık Sigortalarından hizmet alabilecek insan sayısı çok az. Özel şirketlerin sınırlı Sağlık Sigortaları bile yıllık 10-15 milyon TL'si civarında bir maliyet getirmekte.

Sağlık hizmeti veren kurumların özelleştirilmesi ile hizmetin kalitesinin yükseleceğine kimse garanti veremez. Sosyal Güvenlik Kurumlarının özelleştirilmesi ile hütünlenecek biçimde sağlık hizmeti verilen hastanelerin özelleştirilmesi karşılıklı bir çıkar ilişkisini gündeme getirir.

Özel Sigorta Şirketleri daha ucuzla hizmet satın almanın çabasında iken özelleştirilen Sağlık Kurumlarında daha çok insana sağlık hizmeti vererek daha fazla gelir elde etmenin peşinde olacaktır. Bu kurumların kar maximizasyonu hedefleri hizmette kaliteyi düşürecektir.

Bizce Hizmeti kaliteli hale getirmenin yolu özelleştirmek değil; Devletin ilgili Bakanlıkları ve Sivil Toplum Örgütlerinden teşkil olunan bir platformda sağlık hizmeti sorunlarının tartışılarak çözüm yollarının bulunmasıdır.

Hem genel anlamda, hemde Kamu Sigorta Kurumları ve Sağlık hizmeti üreten Kurumların özelleştirilmesine karşı çıkışımız sermaye düşmanlığı değildir. Özelleştirmenin konu edilebilmesi için öncelikli olarak devletin koruması altında olmadan sermaye sınıfının ayaklarının üstünde durması gereklidir. İnsanların yeterli gelir düzeyine sahip olmadığı bir toplulukta ise sağlığı özelleştirme insan sağlığını hiçe sayan bir mantığın ürünü olur ve karşısında durmak gerekir.

Sat ve kurtul kolay yoldur. Biz iyileştir, hizmeti sürdür ancak politik çıkarlarına alet etme diyoruz. Her ne kadar yol biraz daha dikenli ise de küçük bir grubun değil halkın çıkarlarıdır. Saygılar Sunarım,

Ecz. H. Şengül UYGUN